

Ivan Sivec

**PIKA PRI
HEIDI**

S pisateljico Johanno Spyri po idilični Švici

 iskreni

Zavod Iskreni, Brezovica pri Ljubljani, 2023

Dober dan, prijatelji! Zdaj se že dobro poznamo. Sem Pika, slovenska deklica, hodim v 3. c razred, imam zlato mamico in očka, porednega psička Murija, radovedno sošolko Mojco in zvesto prijateljico Špelo. Skupaj smo bili že pri Piki Nogavički na Švedskem, pri pisateljici Astrid Lindgren. Zatem ste lahko prebrali še knjigo Pika pri Božičku, v kateri smo se z jelenčkovimi sanmi podali po finski beli pravljici.

Tokrat pa vas vabim v srce Evrope – v Švico.

Oči je namreč nekega dne zavzdihnil: »Če bi imela Slovenija veliko bank, več tovarn čokolade in mnogo turistov, potem bi bila lahko druga Švica.«

Mami pa je odvrnila: »To je res. A v Švici ni bilo nikoli vojne, prebivalci so še bolj pridni kot pri nas, država je v vseh pogledih zgledno urejena.«

»Ne vem, ali je to čisto res,« je ugovarjal oči. »Kaj če bi šli tja na izlet? Sta za to?«

Pa smo šli pogledat.

Toda ker sem po naravi raziskovalni tip, sem se še pred odhodom na sedemsto kilometrov dolgo pot k moji veliki knjižni prijateljici Heidi pozanimala, ali Slovenijo res lahko primerjamo s Švico.

Švica je še enkrat večja kot Slovenija. Vedno sem bila prepričana, da je bistveno večja kot naša lepa dežela, a je samo enkrat večja. To pomeni, da sploh nismo majhni, le nekoliko manj razvpiti smo kot Švica.

Švica je tudi zelo gorata država. To drži. Ampak kar se tega tiče, tudi Slovenija ni od muh. Mnogi tujci namreč pravijo, da lepših gora, kot so pri nas, ni nikjer. So ravno prave višine, nanje se v večini primerov lahko povzpnejo v enem dnevu, pod gorami pa je na desetine tako lepih planin, kot je tista, na kateri je živela Heidi. Res pa je, da so v Švici gore precej višje. Ima namreč kar 48 štiritisočakov. Naš ponosni Triglav pa ne sega niti do tri tisoč metrov.

V Švici živi več kot osem milijonov ljudi. To pomeni, da jih je štirikrat več kot pri nas. Čeprav je Švica sila gorata in ima ogromno jezer, je tudi gosto naseljena. Takih mest, kot je Ljubljana, ima več kot deset. No, ja, je pa že lepše živeti v deželi, kjer lahko drug ob drugem svobodno zadihamo.

Pa še nekaj je! Njihova država je sestavljena iz 27 delov, 27 kantonov, uporabljajo pa kar štiri uradne jezike: nemščino, italijanščino, francoščino in retoromanščino. Po narodnostni sestavi je torej zelo raznolika. Pri nas pa imamo samo dva uradna jezika: slovenščino in znakovni jezik.

Švicarji že stoletja uporabljajo denarno enoto frank. Tudi zdaj, ko ima večina Evrope evro. Pri nas je deda uporabljal še dinarje, oči in mami tolarje, mi pa veselo preštevamo evre.

Švica je že več kot dvesto let nevtralna država, zato ne poznajo vojne. Pri nas smo bili sicer vojnih grozot deležni že večkrat. Res pa je tudi, da na vse strani ponujamo roko prijateljstva in imamo zato veliko prijateljev.

V Švici ima sedež tudi veliko mednarodnih organizacij. Med drugim Evropska nogometna zveza. Ena izmed tistih, ki so za ves svet najpomembnejše, pa je Rdeči križ. Že leta 1863 ga je ustanovil Švicar Henry Dunant (beri Onri Dunan). V Ženevi je zbral predstavnike 16 držav, ki so se strinjali, da je treba ranjencem na fronti pomagati ne glede na njihovo narodno pripadnost. Danes ima ta organizacija že 160 držav članic. Z zastavo Rdečega križa je močno povezana tudi švicarska zastava. Je namreč podobna oziroma enaka zastavi Rdečega križa, le barve so ravno obratne.

In še nekaj imajo Švicarji. Svoje državno geslo, staro že več sto let:

»Vsi za enega, eden za vse!«

Mi pa smo zadnje čase, glede na to, da smo zelo športen narod, posvojili geslo:

»Kdor ne skače, ni Slovenec!«

No, vidite, da je Švica zanimiva dežela, le druga Slovenija ne bo nikoli. Tako kot mi ne bomo nikoli – druga Švica!

Foto: I. Sivec

Deklica Heidi že skoraj sto petdeset let v Švico privablja bralce z vsega sveta.

Foto: Pexels

Švicarji so zelo ponosni na svojo zastavo, zato jo imajo marsikje obešeno vsak dan.